

[Aksel Larsen.]

den ikke i dens Detailler paa de forskellige Omraader, men jeg har de sidste Dage lært Spareplanen at kende, hvad Papir angaar, og jeg blev mildest talt forfærdet. Det fremgaar af Ministerens Forelæggelsestale her, at man vil spare i alt 30 pCt. Papir, Dagbladene skal kun sættes 15 pCt. ned, og saa skal de øvrige Tryksager bære en saadan Nedsættelse, at der bliver en samlet Nedsættelse paa 30 pCt., hvilket vil sige, at Ugeblade, Fagblade, Tidsskrifter og Bøger m. v. vil faa en Nedsættelse paa 40—50—60 pCt.

Jeg tager det Forbehold, at alle de Oplysninger, jeg har faaet fra Erhvervene fra deres Forhandlinger med Ministeren, er rigtige, men jeg har ikke fra Ministeren faaet andre Tal. En saadan Plan kan man ikke sætte i Værk. Den er fuldkommen urimelig. Jeg ved ikke, hvad de øvrige Partiernes Repræsentanter har tænkt sig, men jeg gik under Forhandlingerne med Regeringen ud fra, at naar vi gik med til Nedsættelse af Papir til Aviserne paa 15 pCt., vilde andre Blade blive behandlet paa tilsvarende Maade. Nu vil man altsaa sætte dem ned til Halvparten af det nuværende Papirforbrug eller endnu mindre. Jeg begriber ikke, at man kan tænke paa det. Man vil skabe Arbejdsløshed. Et Par Tusind Litografer og Typografer vil blive arbejdsløse. Bogbinderne bliver ogsaa ramt, og mange erhvervsdrivende staar over for den sikre Ruin, fordi mange Bogtrykkere og Udgivere af Tidsskrifter, Ugeblade m. v. ikke kan eksistere med den nedsatte Papirration, Regeringen tænker paa at stille til deres Raadighed. Regeringen burde endnu overveje dette og se, om det vil være forsvarligt at lave Spareplan paa den Maade.

Jeg skal nævne et andet Tilfælde fra Spareplanen. Jeg kan ikke gaa den igennem i alle Einzeltheder, ogsaa fordi jeg kun delvis kender den og ikke ved, hvordan den vil blive praktiseret, men tillige paa Grund af Tiden. Jeg vil nævne et Spørgsmaal, vi har rejst i Forhandlingerne med Regeringen, Spørgsmaalet, om der ikke kan blive lidt mere Sæbe til Folk herhjemme. Vi har faaet det Svar fra Regeringen — jeg haaber ikke, det er Indiskretion, naar jeg refererer det —, at det er meget vanskeligt at skaffe udenlandske Olier til Sæbefabrikation, fordi det er afhængigt af internationale Allokationer, altsaa Tildelinger, og saadanne vil man kun kunne faa forhøjet, hvis man eksporterer mere Spisefedt fra Danmark. Hvis denne Forklaring er rigtig, vil jeg gerne gøre Regeringen opmærksom paa, at den nu har i Sinde

at eksportere 5 000 t mere Smør fra Danmark. Det er dog en Slags Spisefedt. Den har i Sinde at eksportere 6 000 t Svinefedt mere end i Fjor. Det maa gøre os berettigede til større Allokationer af Planteolie o. lign., og saa synes jeg, at Regeringen skulde sætte sig i Bevægelse og i hvert Fald opgive det Argument for ikke at give saa meget Sæbe, at Folk kan vaske deres Tøj rent.

Nu kan man sige, at det er meget godt, Kommunerne driver den Agitation, men har vi Raad til det, har vi Valuta til det? Jeg er ikke sikker paa, vi ikke har Valuta til det, hvis vi i øvrigt administrerer fornuftigt. Jeg vil have Lov til at henvise til, hvad der fremgik af Ministerens Tale, at man agter at indføre saa meget Tobak i det kommende Aar, at Tobaksrationen kan opretholdes uforandret, og Begrundelsen for dette er, at det er en saa vigtig Stimulans, at det vilde nedsætte Befolkningens Humør, hvis dens Tobaksration skulde skæres ned.

Ja, det er ogsaa en Begrundelse, men vi kan lige saa godt tale rent ud: Grunden til, at Regeringen ikke nedskærer Tobaksimporten mere, end den gør, Grunden til, at den vil sikre os uforandrede Tobaksrationer, er, at Finansministeren vil have Penge i Kassen. Naar det er et fiskalt Spørgsmaal, saa har man Valuta nok til at importere det, der hører til Nydelsesmiddelgruppen. Jeg mener ganske vist ikke, at Tobak kan undværes, jeg staar ikke og stiller mig saadan an, men det hører utvivlsomt til Nydelsesmiddelgruppen, men det kan man godt skaffe Valuta til, fordi Finansministeren vil tjene Penge paa det, fordi der er en stor indirekte Skat paa det. Saa kan jeg ikke rigtig lide, at man kommer og siger: vi har ikke Raad til at ofre maaske en Million til at importere flere Cykeldæk eller et Par Millioner maaske til Olie, hvoraf vi kunde lave Sæbe til Befolkningen. Og saa kan jeg heller ikke lide, at man siger: vi skal skære Fagblade, Ugeblade, Tidsskrifter og den Slags ned, saa der spares 4 Mill. Kr. i Valuta, det er nødvendigt for at redde Landet. Det kan jeg ikke lide man siger, naar man, hvor Staten har sine fiskale Interesser, har Valuta nok til Raadighed. Jeg tror, man skulde tage og revidere Planen og se, om man ikke ved en anden Fordeling kunde faa de Ting, der er nødvendige, her til Landet og faa rettet de øjensynlige Skævheder, Planen er behæftet med.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft harcerede lidt over, at Kommunistbladet — dermed mente han „Land og Folk“ — har gjort sig til Talsmand for Import af Sydfrugter. Jeg formoder, det er Appelsiner; „Land og Folk“ har talt om. Det Krav om